

grad, som vi kan se. Men i den branche er det selvfølgelig en udvikling, der bliver forstærket. Sådan er det jo.

Kl. 17.50

Der skal selvfølgelig være fri konkurrence og størst mulig konkurrence, fordi det giver mere innovation, giver lavere priser og generelt giver en bedre service, og det er vi selvfølgelig interesseret i, uanset hvilken branche der er tale om.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Skal vi tage et hurtigt eksempel? Microsofts kon-topakke har et sted mellem 90 og 95 pct. af markedet i den offentlige sektor, så skyder jeg i hvert fald ikke over målet. Er det et monopol, eller er det bare en monopollignende tilstand?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu vil jeg mene, at et monopol skal være 100 pct., men det minder da meget om det; det er vi enige om. Det synes jeg nu ikke man kan klandre nogen for, men situationen er selvfølgelig ikke gavnlige for konkurrence og innovation osv., og derfor håber jeg da også, vi får flere udbydere på banen. Hvis man indfører åbne standarder, vil det være et væsentligt element i forsøget på at komme i den situation, og det er bl.a. derfor, vi er positive over for intentionerne, der ligger bag forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste, der får monopol på talerstolen i 5 minutter, er fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Tak, men dog kun 5 minutter.

Jeg vil godt sige, at der er tre helt åbenlyse årsager til, at vi selvfølgelig skal have reelt åbne standarder. Den ene er, at alle skal have adgang til den offentlige sektor, lige meget hvilken platform de arbejder på. Den anden er, at vi skal have åben konkurrence og ikke monopoltilstande, fordi det simpelt hen er afgørende, at der er åben konkurrence, og den tredje er, at vi skal understøtte softwareudviklingen, og det gør man netop ved at have fri konkurrence og åben adgang for alle. Monopoldannelse er og har altid været en barriere for udvikling af teknologier.

Det er de tre hovedårsager til, at vi konsekvent har arbejdet for og kæmpet for åbne standarder, og derfor kan vi naturligvis også sige ja

til Det Radikale Venstres beslutningsforslag. Vi synes, det er godt, og vi er glade for, at Det Radikale Venstre har lyttet til den kritik, vi fremførte sidste gang, og har gjort det klart i forslaget, at når vi snakker åbne standarder, snakker vi reelt åbne standarder.

I den forbindelse vil jeg godt sige tak til Venstres ordfører, som var meget klar i mælet og sagde, at Venstre går ind for hundrede procent åbne standarder. I samme forbindelse vil jeg godt spørge videnskabsministeren, om videnskabsministeren kan tilslutte sig det, som Venstres ordfører sagde. Det håber jeg naturligvis, og det forventer jeg også, men jeg vil meget gerne høre det heroppefra. Det er nemlig fuldstændig afgørende, at det er hundrede procent åbne standarder, vi taler om, og ikke kun delvis åbne standarder, for så har vi igen hele cirkuset kørende, hvor nogle hævder, at det er en åben standard, men når det kommer til stykket, er det en standard, hvor der er lagt noget ind, som betyder, at der ikke er åben og fri konkurrence på markedet.

Det næste, jeg gerne vil, er at takke ministeren, fordi han sagde, at han vil invitere til en drøftelse, lige så snart udvalget er kommet med sin rapport. Men jeg vil også meget gerne have ministeren i infight igen, for én ting er en rapport, noget andet er at erklære, at man vil noget, og jeg synes, ministeren var for svag i sin indledning heroppefra. Han sagde pæne ord om, at regeringen går ind for åbne standarder, men at han lige ville påpege to ting, fordi det ikke er helt enkelt. Den ene var modenheten af systemet, og den anden var økonomien.

Nu er det jo sådan med modenhet af systemer, at systemer altså ikke bliver modne, hvis de ikke er ude på markedet. Det troede jeg sådan set ikke jeg skulle stå og belære en minister fra Venstre om, men det bliver jeg altså nødt til. Man får aldrig modenhet, hvis man ikke træffer nogle beslutninger og skaber et marked, og det er det ene, jeg vil sige om modenheten.

Det andet er, at når man i Massachusetts – det kan godt være, det kun er en delstat, som Venstres ordfører sagde, men det er dog en delstat på størrelse med Danmark – kan beslutte at indføre åbent dokumentformat den 1. januar 2007 efter at have gennemprøvet det, hvad er så forhindringen for, at staten herhjemme med ministeren for bordenden kan sige: Det gør vi også, og hermed viser vi vilje og kommer ikke bare med pæne ord, vi starter med åbent dokumentformat?